

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 15C/164/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5711213473
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 11. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miriam Štillová
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2012:5711213473.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Martin v konaní pred samosudkyňou JUDr. Miriam Štillovou v právnej veci žalobcu: Solidní Finance, uzavřený investiční fond, a.s. so sídlom Špitálka 8, 602 00 Brno, Česká republika, IČO: 292 35 871, právne zastúpeného Mgr. Radkem Zapletalem, usadeným euroadvokátom so sídlom Železničná 1511/61, 905 01 Senica, proti žalovanému: P. A., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom N. XXXXX/X, XXX XX P., v súčasnosti na neznámom mieste, zastúpenému opatrovníčkou P. D., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom N. XXXXX/X, XXX XX P., v konaní o zaplatenie 33,47 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 33,47 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 33,47 eur od 13.11.2010 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Žalovaný je povinný nahradiť žalobcovi trovy konania pozostávajúce zo zaplateného súdneho poplatku vo výške 16,50 eur a z trov právneho zastúpenia vo výške 48,02 eur, a to na účet právneho zástupcu žalobcu Mgr. Radeka Zapletala, advokáta so sídlom v Senici, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

III. Zrušuje sa platobný rozkaz č.k. 1Ro/442/2011-45 zo dňa 12.4.2012 v celom rozsahu.

odôvodnenie:

Návrhom zo dňa 17.10.2011, doručeným tunajšiemu súdu dňa 25.10.2011, doplneným podaním doručeným súdu dňa 10.4.2012, sa žalobca domáhal, aby súd vydal platobný rozkaz, v ktorom by žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 33,47 eur spolu s 9 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 33,47 eur od 13.11.2010 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania spočívajúce v zaplatenom súdnom poplatku vo výške 16,50 eur a tiež trovy právneho zastúpenia vo výške 48,02 eur.

V dôvodoch návrhu žalobca uviedol, že žalovaný dňa 11.11.2010 použil k svojej preprave vlak spoločnosti České dráhy, a.s. (ďalej len „prepravca“) spoj č. 687 a na výzvu prepravcom poverenej osoby sa pri kontrole cestovných lístkov medzi stanicami Havlíčkův Brod a Přibyslav nepreukázal platným cestovným dokladom pre jazdu v 2. vozňovej triede. S ohľadom na túto skutočnosť vznikla žalovanému podľa bodu 98. Zmluvných prepravných podmienok účinných od 7.3.2010 povinnosť zaplatiť prepravcovi obyčajné jednosmerné cestovné v 2. vozňovej triede vo výške 28,- Kč (vypočítané podľa Tarifu TR 10) a prirážku k cestovnému vo výške 800,- Kč. Žalovaný cestovné a prirážku k cestovnému prepravcovi neuhradil. Celkovo tak výška pohľadávky prepravcu voči žalovanému predstavuje sumu 828,- Kč, čo pri prepočte kurzu českej a slovenskej meny podľa devízového kurzu ČNB platného ku dňu spracovania žaloby (24,74 Kč/1 euro) predstavuje sumu 33,47 eur. Prepravca svoju pohľadávku voči žalovanému v celkovej výške 828,- Kč (33,47 eur) spolu s jej príslušenstvom a súvisiacimi právami postúpil žalobcovi, a to na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok č. 1232011008 zo dňa 10.6.2011. Postúpenie pohľadávky

bolo žalovanému oznámené listom zo dňa 14.10.2011. Vzhľadom k tomu, že je žalovaný s plnením si svojich dlžných povinností v omeškaní, požaduje žalobca tiež zaplatenie zákonného úroku z omeškania zo sumy 828,- Kč (33,47 eur). Žalovaný bol vyzvaný k zaplateniu dlžnej sumy pri prepravnej kontrole dňa 11.11.2010, nasledujúci deň sa jeho záväzok stal splatným. Žalovaný je tak v omeškaní so zaplatením svojho záväzku od 13.11.2010. Nakoľko žalovaný nezaplatil svoj dlh dobrovoľne, pristúpil žalobca k podaniu návrhu na súd.

Súd rozhodol vo veci rozhodol na základe predložených listinných dôkazov platobným rozkazom č.k. 1Ro/442/2011-45 zo dňa 12.4.2012 a to tak, že návrhu v celom rozsahu vyhovel. Platobný rozkaz sa však žalovanému nepodarilo doručiť do vlastných rúk. Súd následne vykonal šetrenie po jeho pobyte, a to prostredníctvom Mestského úradu Martin, Registra obyvateľov SR, Ústrednej evidencie väzňov ZVJS SR a tiež prostredníctvom Sociálnej poisťovne a OO PZ SR Vrútky a zistil, že žalovaný na adrese trvalého pobytu už vyše troch rokov nebýva, pričom jeho matka bola ochotná vykonávať funkciu opatrovníka. Vzhľadom na uvedené súd uznesením č.k. 15C/164/2012-65 zo dňa 18.10.2012 ustanovil žalovanému P. D., nar. XXXX, za opatrovníčku v tomto konaní, a to, aby ho v tomto konaní zastupovala a chránila jeho práva a oprávnené záujmy.

Súd vo veci nariadil na deň 30.11.2012 ústne pojednávanie, ktoré vykonal v neprítomnosti žalobcu a jeho právneho zástupcu, za účasti opatrovníčky žalovaného. Žalobca svoju neúčast' na pojednávaní ospravedlnil podaním doručeným súdu dňa 29.11.2012, v ktorom súhlasil, aby súd konal a rozhodol v jeho neprítomnosti. Uviedol, že má za to, že žaloba je dôvodná, navrhol, aby súd žalovanému nároku v plnom rozsahu vyhovel. účastníkov konania.

Súd vykonal dokazovanie, a to prvotne výsluchom opatrovníčky žalovaného, ktorá k veci uviedla, že žalovaný je jej syn, ktorý nevie, kde sa zdržiava. Prevzala opatrovníctvo, aby mala prehľad o jeho pohľadávkach. Čo sa týka predmetného sporu, je si vedomá toho, že zrejme cestoval bez platného cestovného lístka. Poukázala na to, že hlásenka nie je podpísaná a je na žalobcovi, aby si našiel žalovaného v súvislosti s touto pohľadávkou.

Ďalej súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi obsiahnutými v súdnom spise a zistil tento skutkový a právny stav:

Z listinného dôkazu označeného ako hlásenka - prvopis č. C 068470 (č.l. 7 súdneho spisu) súd zistil, že žalovaný dňa 11.11.2010 cestoval na linke č. 687 z Havlíčkovho brodu do Přebyslavu, pričom sa na výzvu sprievodcu nepreukázal platným cestovným lístkom.

Z Oznámenia o závadách (č.l. 8 súdneho spisu) súd zistil, že toto oznámenie spísal sprievodca osobnej dopravy dňa 11.11.2010. Uviedol v ňom, že pri kontrole cestovných dokladov v rýchliku č. 687 bolo zistené, že žalovaný cestoval zo stanice Golčův Jeníkov mesto bez finančnej hotovosti a žiadal odbavenie na hlásenku do železničnej stanice Brno, hlavné nádražie. Žalovaný súhlasil s týmto odbavením, pričom jeho totožnosť bola zistená podľa občianskeho preukazu, hlásenku podpísal.

Z výzvy na zaplatenie zo dňa 14.2.2011 (č.l. 10 súdneho spisu) súd zistil, že v nej pôvodný veriteľ žalovanej pohľadávky, t.j. České dráhy, a.s. žalovanému oznámil, že dňa 11.11.2010 sa vo vlakoch osemkrát pri kontrole nepreukázal platným cestovným dokladom a porušil tak povinnosť stanovenú v § 37 ods. 4-6 zák. č. 266/1994 Sb. o dráhach v platnom znení a § 15 Vyhl. č. 175/2000 Sb. o prepravnom poriadku pre verejnú dráhovú a cestnú osobnú dopravu, v dôsledku čoho mu vznikol záväzok voči Českým dráham, a.s., a to vo výške 6.744,- Kč, ktorý má žalovaný povinnosť uhradiť do 15-tich kalendárnych dní po obdržaní výzvy. Súčasťou výzvy bolo aj upozornenie, že v prípade neuhradenia dlžnej sumy, pristúpi žalobca k vymáhaniu dlhu súdnou cestou.

Zo Zmluvy o postúpení pohľadávok č. 1232011008 zo dňa 10.6.2011 (č.l. 13 súdneho spisu) súd zistil, že spoločnosť České dráhy, a.s. so sídlom Nábřeží L. Svobody 1222, 110 15 Praha 1, Česká republika, IČO: 70 99 42 26, ako postupca postúpila na žalobcu ako postupníka pohľadávky uvedené v

Zozname postúpených pohľadávok, ktorý ako príloha č. 1 tvorí neoddeliteľnú súčasť zmluvy. Z prílohy č. 1 Zoznamu postupovaných pohľadávok (č.l. 14 súdneho spisu) súd zistil, že jeho súčasťou bola aj pohľadávka postupcu voči žalovanému vo výške 828,- Kč.

Z Oznámenia o postúpení pohľadávok zo dňa 12.10.2011 (č.l. 12 súdneho spisu), ktoré adresoval žalobca žalovanému, súd zistil, že v ňom žalobca žalovanému oznámil, že pohľadávka spoločnosti České dráhy, a.s. so sídlom Nábřeží L. Svobody 1222, 110 15 Praha 1, IČO: 70 994 228, zo dňa 11.11.2010, evidovaná pod číslom hlášenky C 068470, bola postúpená na žalobcu.

Podľa Kapitoly II Oddiel 1 Článok 2 odsek 1 Nariadenia Rady (ES) č. 44/2001 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach (ďalej len „Nariadenie Rady (ES) č. 44/2001“), ak nie je v tomto nariadení uvedené inak, osoby s bydliskom na území členského štátu sa bez ohľadu na ich štátne občianstvo žalujú na súdoch tohto členského štátu.

Podľa Kapitoly V Článok 59 odsek 1 nariadenia, na určenie, či má účastník bydlisko v členskom štáte, ktorého súdom vo veci napadla žaloba, súd použije právny poriadok svojho štátu.

Podľa Článku 5 odsek 2 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 593/2008 o rozhodnom práve pre zmluvné záväzky (Rím I), ďalej len „Nariadenie EP a Rady (ES) č. 593/2008“, pokiaľ nedošlo k voľbe rozhodného práva stranami pre zmluvu o preprave cestujúcich v súlade s druhým pododsekom, rozhodným právom je právny poriadok krajiny obvyklého pobytu cestujúceho za predpokladu, že buď miesto začatia, alebo miesto skončenia prepravy je v tejto krajine. Ak tieto požiadavky nie sú splnené, uplatňuje sa právny poriadok krajiny obvyklého pobytu prepravcu. Podľa odseku 2 tohto článku strany si môžu ako rozhodné právo pre zmluvu o preprave cestujúcich v súlade s článkom 3 zvoliť len právny poriadok krajiny: a) obvyklého pobytu cestujúceho alebo b) obvyklého pobytu prepravcu, alebo c) miesta ústredia riadenia prepravcu, alebo d) miesta začatia prepravy, alebo e) miesta skončenia prepravy. Podľa odseku 3 tohto článku, ak je zo všetkých okolností prípadu zrejmé, že zmluva má v prípade absencie voľby práva zjavne užšiu väzbu s inou krajinou, než je krajina uvedená v odsekoch 1 alebo 2, uplatní sa právny poriadok tejto inej krajiny.

Podľa Článku 19 ods. 1 Nariadenia EP a Rady (ES) č. 593/2008 na účely tohto nariadenia sa za obvyklý pobyt spoločností alebo iných subjektov s právnou subjektivitou alebo bez nej považuje miesto ich ústredia.

Na základe Nariadenia Rady (ES) č. 44/2001 mal súd za to, že je daná právomoc slovenského súdu na konanie o žalobe žalobcu. Súd aplikoval ustanovenia tohto nariadenia z dôvodu, že žaloba bola podaná na súd dňa 25.10.2011 a toto nariadenie nadobudlo účinnosť vo vzťahu k Slovenskej republike dňa 1.5.2004, má prednosť pred vnútroštátnymi normami, ako aj pred zákonom č. 97/1963 Zb. o medzinárodnom práve súkromnom a procesnom v spojení s právomocou súdov.

Ďalej súd považoval za príslušnú kolíznu normu, podľa ktorej sa určí rozhodné právo pre zmluvný vzťah účastníkov konania Nariadenie EP a Rady (ES) č. 593/2008, ktoré nadobudlo účinnosť pre Slovenskú republiku dňa 17.12.2009. Nakoľko v tomto prípade nedošlo medzi účastníkmi k voľbe rozhodného práva a miesto začatia alebo miesto skončenia prepravy nebolo v krajine, kde má žalovaný trvalý pobyt, dospel súd k záveru, že v predmetnom zmluvnom vzťahu je potrebné podľa článku 5 odsek 2 citovaného nariadenia aplikovať právny poriadok krajiny obvyklého pobytu prepravcu, t.j. právny poriadok Českej republiky. K tomuto záveru dospel súd aj s ohľadom na skutočnosť, že sa jednalo o zmluvu o preprave osôb uzavretú na území Českej republiky a tiež plnenie zo strany žalobcu, t.j. prepravcu sa uskutočnilo výhradne na území Českej republiky, a teda predmetný zmluvný vzťah má najužšiu väzbu na právo Českej republiky.

Podľa Kapitoly I bod 11. Zmluvných prepravných podmienok Českých dráh pre verejnú dráhovú a osobnú dopravu účinných od 7.3.2010 (č.l. 30 a nasl. súdneho spisu), ďalej len „Zmluvné prepravné podmienky“,

uzavretím prepravnej zmluvy o preprave osôb vznikne medzi Českými dráhami, a.s. a cestujúcim záväzkový právny vzťah, ktorého obsahom je záväzok Českých dráh, a.s. prepraviť cestujúceho z nástupnej do cieľovej stanice riadne a včas vlakmi zverejnenými v platnom cestovnom poriadku za podmienok vyhlásených v Zmluvných prepravných podmienkach a v tarife, ďalej záväzok cestujúceho zaplatiť cenu za prepravu podľa podmienok stanovených v tarife a záväzok cestujúceho dodržiavať prepravné podmienky vyhlásené v Zmluvných prepravných podmienkach.

Podľa Kapitoly I bod 12. Zmluvných prepravných podmienok, prepravná zmluva je uzavretá a dochádza k jej plneniu, ak cestujúci využije svoje právo k preprave z prepravného dokladu tým, že nastúpi do vlaku Českých dráh alebo vstúpi do označeného priestoru prístupného len s platným cestovným dokladom.

Podľa Kapitoly I bod 13 Zmluvných prepravných podmienok, uzavretím prepravnej zmluvy o preprave osôb cestujúci vyjadruje súhlas s prepravnými podmienkami a tarifnými podmienkami.

Podľa Kapitoly II bod 20 Zmluvných prepravných podmienok cestovné lístky a doklady o zaplatení ceny je cestujúci povinný poskytnúť poverenému zamestnancovi Českých dráh ku kontrole bezprostredne po každej výzve kedykoľvek v dobe plnenia prepravnej zmluvy, a to i opakovane.

Podľa Kapitoly IV bod 98 Zmluvných prepravných podmienok, poverený zamestnanec Českých dráh, a.s. je oprávnený uložiť cestujúcemu, ktorý sa nepreukázal v dobe plnenia prepravnej zmluvy platným cestovným dokladom z príčin na jeho strane, zaplataenie cestovného z nástupnej stanice do cieľovej stanice a prirážky k cestovnému, alebo od neho vyžadovať preukázanie osobných údajov potrebných k vymáhaniu dlžnej čiastky, pokiaľ cestujúci nezaplatí na mieste. Ak sa nedá bezpečne zistiť nástupná stanica, je cestujúci povinný zaplatiť cestovné z východzej stanice vlaku, prípadne pohraničného bodu alebo stanice na styčnom bode niekoľkých dopravcov.

Podľa Cenníku prirážok a zmluvných doplatkov - položka 1 účinného od 7.3.2010 (č.l. 28 súdneho spisu) prirážka k cestovnému, doplatku cestovného alebo príplatku, pokiaľ cestujúci nesplní podmienky pre odbavenie vo vlaku podľa Zmluvných prepravných podmienok je 800,- Kč.

Podľa ust. § 760 zákona č. 40/1964 Sb. Občianskeho zákonníka, zmluvou o preprave osôb vzniká cestujúcemu, ktorý za stanovené cestovné použije dopravný prostriedok, právo, aby ho dopravca prepravil do miesta určenia riadne a včas.

Podľa ust. § 3 ods. 2 Vyhlášky Ministerstva dopravy a spojov č. 175/2000 Sb. o prepravnom poriadku pre verejnú dráhovú a cestnú osobnú dopravu (ďalej len „vyhláška o prepravnom poriadku“), prepravná zmluva je uzavretá, ak cestujúci využije svoje právo k preprave z cestovného dokladu tým, že nastúpi do vozidla alebo vstúpi do označeného priestoru prístupného len s platným cestovným dokladom. Podľa odseku 3 cit. vyhlášky, prepravná zmluva je tiež uzavretá, pokiaľ umožní dopravca cestujúcemu nastúpenie do vozidla bez cestovného lístka a cestovné cestujúci zaplatí bezodkladne po nástupe do vozidla.

Podľa ust. § 7 ods. 6 vyhlášky o prepravnom poriadku, ak si cestujúci nekúpil cestovný lístok pred nástupom do vozidla alebo vo vozidle bezodkladne po nástupe do vozidla aj napriek tomu, že mu to dopravca umožnil, a je prepravovaný bez platného cestovného lístka, považuje sa za cestujúceho, ktorý sa z príčin na svojej strane nepreukázal platným cestovným dokladom.

Podľa ust. § 37 ods. 4 písm. d/ zákona č. 266/1994 Sb. o dráhach (ďalej len „zákon o dráhach“), poverená osoba je oprávnená uložiť cestujúcemu, ktorý sa nepreukázal platným cestovným dokladom, zaplataenie cestovného a prirážky k cestovnému alebo vyžadovať od cestujúceho osobné údaje potrebné k vymáhaniu cestovného a prirážky k cestovnému, pokiaľ cestujúci nezaplatí na mieste. Osobné údaje

sú meno, priezvisko, rodné číslo alebo dátum narodenia a adresa miesta trvalého pobytu uvedené v osobnom doklade cestujúceho vydanom príslušným správnym úradom.

Podľa ust. § 37 ods. 6 Zákona o dráhach, výšku prirážky stanoví dopravca v prepravných podmienkach. Výška prirážky nesmie presiahnuť čiastku 1.000,-Kč. Prirážka za porušenie podmienok stanovených prepravným poriadkom činí najviac 1.000,-Kč.

Vzhľadom na vyššie citované predpisy platné na území Českej republiky, kde došlo k poskytnutiu prepravných služieb žalovanému, a zistený skutkový stav, súd dospel k záveru, že žaloba žalobcu je v časti zaplatenia sumy vo výške 33,47 eur plne dôvodná, a preto žalobcovi nárok na zaplatenie tejto sumy v rozhodnutí priznal.

Podľa ust. § 517 ods. 1 zákona č. 40/1964 Sb. Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nespĺní, je v omeškaní. Ak ho nespĺní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať i len jednotlivých plnení. Podľa ods. 2 cit. zákonného ustanovenia, ak ide o omeškanie s plnením peňažného druhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanoví vykonávací predpis.

Podľa ust. § 1 nariadenia vlády č. 142/1994 Sb., ktorým sa stanoví výška úrokov z omeškania a poplatku z omeškania podľa Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania zodpovedá výške repo sadzby stanovenej Českou národnou bankou, zvýšenej o sedem percentuálnych bodov.

Žalobca si v žalobe uplatnil aj úrok z omeškania, a to vo výške 9 % zo žalovanej sumy ročne počnúc dňom 13.11.2010 do zaplatenia. Z hlásenky zo dňa 11.11.2010 vyplynulo, že cestovné vo výške 28,- Kč a prirážku vo výške 800,- Kč bol žalovaný povinný uhradiť v deň, kedy sa pri kontrole nepreukázal platným cestovným lístkom, t.j. dňa 11.11.2010. Keďže žalovaný sumu cestovného a prirážku dňa 11.11.2010 nezaplatil, dostal sa počnúc dňom 12.11.2010 do omeškania. Žalobca si v žalobe uplatnil úrok z omeškania počnúc dňom 13.10.2010, t.j. odo dňa, ktorý nasleduje po dni, kedy sa žalovaný dostal do omeškania s plnením peňažného dlhu. Výška požadovaného úroku z omeškania a spôsob uplatnenia jeho nároku na zaplatenie neodporovali vyššie citovaným zákonným ustanoveniam. Preto súd žalobcovi v rozsudku nárok na zaplatenie požadovaného úroku z omeškania priznal.

O trovách konania rozhodol súd podľa ust. § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) a úspešnému žalobcovi priznal trovy konania pozostávajúce zo zaplateného súdneho poplatku vo výške 16,50 eur a trov právneho zastúpenia vo výške 48,02 eur za dva úkony právnej služby (prevzatie veci a príprava zastúpenia dňa 12.6.2011 (č.l. 3 súdneho spisu), písomné podanie na súd zo dňa 17.10.2011 (č.l. 1 súdneho spisu) v zmysle ust. § 14 ods. 1 písm. a) a b) vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, každý úkon á 16,60 eur, ďalej 2 x režijný paušál vo výške 7,41 eur v zmysle ust. § 16 ods. 3 cit. vyhlášky, spolu trovy právneho zastúpenia vo výške 48,02 eur). Trovy konania je žalovaný povinný v zmysle ust. § 149 ods. 1 OSP zaplatiť právnemu zástupcovi žalobcu, a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

O zrušení platobného rozkazu rozhodol súd v zmysle ust. § 173 ods. 2 OSP, podľa ktorého ak platobný rozkaz nemožno doručiť čo i len jednému z odporcov, súd ho uznesením zruší v plnom rozsahu. To neplatí, ak sa platobný rozkaz týka niekoľkých účastníkov, z ktorých každý koná sám za seba (§ 91 ods. 1). Súd zruší platobný rozkaz spravidla až spolu s ďalším úkonom vo veci samej, prípadne spolu s úkonom, ktorým sa konanie končí.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na Krajský súd Žilina prostredníctvom podpísaného súdu (dvojmo).

Podľa ust. § 205 ods. 1 OSP, v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa ust. § 205 ods. 2 OSP, odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedených v § 221 ods. 1
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci

Podľa ust. § 205 ods. 3 OSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak nebude povinnosť stanovená týmto rozhodnutím splnená dobrovoľne, možno podať návrh na výkon exekúcie podľa osobitného zákona (zák. č. 233/1995 Zb. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti).